

2016. december 22. csütörtök

1Sám 1, 24-28; 1Sám2,1-4,8; Lk 1,46-56;

Teremtő Istenem!

Az adventi időszak vége felé közeledünk, s a szentírási idézet Mária szavaival arról énekel, hogy ujjong a lelke, mert nagyot tett vele az Isten: elhalmozta kegyelmével s a Megváltó anyjává tette.

Rövidesen megszüli gyermekét, Jézust, akinek születését karácsonykor immár kétezer éve ünnepeljük. Mária hálaénekében visszatekint az ószövetségi szentíráásra, mely a hatalmas Isten cselekedeteiről, jótéteményeiről is említést tesz. A Teremtő Isten irgalmasságát mi is nap, mint nap tapasztalhatjuk, ha Vele vagyunk és megpróbálunk az Ő irányítása szerint élni.

De vajon ezt mennyire tudjuk megtenni, és vajon minden esetben ráhangolódunk-e?

Szoktam-e kételkedni az Úr hozzám intézett szavában?

Tudok-e hálát adni azokban az esetekben, amikor meghallottam az Úr hangját?

Uram! Ebben a mai ellehetetlenült világban nehezebben halljuk meg szavaidat, számtalanszor kísértésbe esünk, megpróbáljuk megideologizálni gondolataidat.

Add, kérünk a tisztánlátás és a hálaadás lehetőségét mindnyájunknak! Ámen.

Aczél Géza, *Halásztelek*